

SKO – 401/104/08

Rzeszów, dnia 22 kwietnia 2008 r.

DECYZJA

Skład Orzekający Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie:

1. Przewodniczący – Mariusz Natoński
2. Członek – Iwona Cyran
3. Członek (spr.) – Przemysław Niemczuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 2008 r. odwołania Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektrosmazeniom „Prawo do życia”, ul. Strażacka 2B, 35 – 312 Rzeszów od decyzji Prezydenta Miasta Rzeszowa z dnia 12 marca 2008 r. znak: SR.II-7624/18/07 w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „rozbudowa stacji bazowej telefonii cyfrowej Plus GSM BT – 22 174 Rzeszów EAST” / na istniejącym kominie / zlokalizowanej w Rzeszowie ul. Leszka Czarnego na działce nr 63/7 obr. 219

- działając na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 z późn. zm.)

uchyla zaskarżoną decyzję w całości oraz przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji

UZASADNIENIE

Decyzją wydaną z upoważnienia Prezydenta Miasta Rzeszowa znak: SR.II-7624/18/07 z dnia 16 listopada 2007 r. umorzono postępowanie dot. wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „rozbudowa stacji bazowej telefonii cyfrowej Plus GSM BT – 22 174 Rzeszów EAST” / na istniejącym kominie / zlokalizowanej w Rzeszowie ul. Leszka Czarnego na działce nr 63/7 obr. 219.

Decyzja ta została uchylona decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie z dnia 3 stycznia 2008 r. znak: SKO-401/493/07. Bezpośrednią przyczyną uchylecia były uchybienia natury formalnej, tj. naruszenie wymogu wynikającego z art. 10 § 1 k.p.a. poprzez pominięcie czynności poinformowania stron o zakończeniu postępowania i możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji.

Kolejną decyzją wydaną z upoważnienia Prezydenta Miasta Rzeszowa w dniu 12 marca 2008 r. znak: SR.II-7624/18/07 umorzono postępowanie dot. wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „rozbudowa stacji bazowej telefonii cyfrowej Plus GSM BT – 22 174 Rzeszów EAST” / na istniejącym kominie / zlokalizowanej w Rzeszowie ul. Leszka Czarnego na działce nr 63/7 obr. 219. W uzasadnieniu organ stwierdził, że w związku z wejściem w życie z dniem 31 sierpnia 2007 r. zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.) przedmiotowa inwestycja od dnia 31 sierpnia 2007 r. nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W wyniku zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 r. (Dz. U. Nr 158, poz. 1105), § 3 ust. 1 pkt 8 lit. C rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. stanowi, iż przedsięwzięciami takimi są tylko instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne nie wymienione w § 2 ust. 1 pkt 7 z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowania izotopowego wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, wzdłuż wiązki promieniowania tej anteny. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie spełnia obydwu warunków kwalifikacji, a mianowicie dla anten UMTS o maksymalnym EIRP wynoszącym 797 W, 809 W, 823 W w odległości do 40 m od środka elektrycznego anten wzdłuż osi głównej wiązki jej promieniowania nie występują miejsca dostępne dla ludności. W tej sytuacji organ pierwszej instancji uznał, że od dnia 31 sierpnia 2007 r. przedsięwzięcie nie podlega procedurze przewidzianej w ustawie – Prawo ochrony środowiska, co uzasadnia umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego.

Od decyzji z dnia 12 marca 2008 r. odwołanie wniosło Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” zarzucając zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów k.p.a., tj. art. 6, 7, 77 i 107 § 1 oraz przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska, tj. art. 11, 46, 48, 49 ust. 1 i ust. 5 i art. 51 ust. 1 pkt 3.

Skład Orzekający Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie po zapoznaniu się z całokształtem materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie zważył co następuje:

Odwołanie Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” zasługuje na uwzględnienie, o ile prowadzi do wyeliminowania z obrotu prawnego wadliwej decyzji administracyjnej, za jaką uznać należy zaskarżone rozstrzygnięcie.

Organ odwoławczy rozpatrując sprawę zobowiązany jest do kompleksowego zbadania sprawy, tak pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Dodać należy, iż w określonych sytuacjach błędy natury formalnej wykluczają możliwość merytorycznej oceny badanej sprawy. Taka sytuacja wystąpiła przy ocenie przedmiotowej sprawy.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 z późn. zm.) realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, określonego w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy, jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. To nakłada na organ prowadzący postępowanie poprzedzające wydanie takiej decyzji do przestrzegania wszelkich wymogów formalnych przewidzianych w k.p.a. dla procedury administracyjnej.

Jak wskazano w decyzji tut. Kolegium z dnia 3 stycznia 2008 r. znak: SKO-401/493/07 organ pierwszej instancji naruszył wymogi przewidziane dla procedury administracyjnej, tj. pominął czynność poinformowania stron o zakończeniu postępowania i możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy materiał dowodowy został poszerzony o pismo Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” z dnia 21 lutego 2008 r. O możliwości ustosunkowania się do kolejnego dowodu w sprawie powiadomiono jedynie pełnomocnika strony – Pana Andrzeja Węgrockiego, który uczynił to pismem z dnia 5 marca 2008 r. Jak wynika z zalegającego w aktach sprawy materiału dowodowego, organ pierwszej instancji na tym ostatnim piśmie zakończył gromadzenie materiału dowodowego. W oparciu o ten materiał w dniu 12 marca 2008 r. wydał zaskarżone rozstrzygnięcie. To stanowi, ponownie, oczywiste naruszenie zasady czynnego udziału stron w toczącym się postępowaniu wynikającej z art. 10 § 1 k.p.a. Naruszenie to stanowi zaś podstawę do wyeliminowania z obrotu prawnego wadliwej decyzji, którą w związku z tym uznać należy za przedwczesną.

Za wadliwe uznać również należy nałożenie na stronę obowiązku spoczywającego na organie, tj. prawidłowego obwieszczenia. Pismem z dnia 2 marca 2008 r. znak: SR.II-7624/18/07 zwrócono się do pełnomocnika strony, tj. Pana Andrzeja Węgrockiego, aby ten zawiadomił strony /w miejscu inwestycji/ przez obwieszczenie lub zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób ogłaszania /w miejscu inwestycji/ o treści obwieszczenia na okres 14 dni. Zauważyć także należy, iż z materiału dowodowego sprawy wynika, że zaskarżone rozstrzygnięcie nie zostało doręczone wszystkim stronom postępowania. Uchybienia te uznać należy za niedopuszczalne i wymagające eliminacji w toku ponownego rozpatrywania sprawy przez organ pierwszej instancji.

Ponadto, ustosunkowując się do zarzutów sformułowanych w treści odwołania, zgodzić się należy ze skarżącym w zakresie naruszenia art. 107 § 3 k.p.a. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać

wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. W treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie znalazły się natomiast treści spełniające określone wyżej elementy. Organ pierwszej instancji, przytaczając wymogi normatywne, nie odniósł do ich faktycznych parametrów występujących dla przedmiotowego przedsięwzięcia, czyniąc tym samym zaskarżone rozstrzygnięcie wadliwym i przedwczesnym.

W tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Stronom przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4 a. skr. poczt. 1117. Skargę spełniająca warunki określone w art. 57 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz.1270) wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie ul. Grunwaldzka 15 w terminie 30 dni od otrzymania decyzji.

**Przewodniczący
Składu Orzekającego**

Mariusz Natęski

**Członkowie
Składu Orzekającego**

Iwona Cyran

Przemysław Niemczuk

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Rzeszowa + akta sprawy,
2. Pan Andrzej Węgrowki, ul. Kaktusowa 10, 35 – 605 Rzeszów,
3. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektrosmażeniom „Prawo do życia”, ul. Bracka 16a, 44 – 251 Rybnik,
4. a/a.

Niniejsza decyzja podlega ogłoszeniu w trybie art. 49 K.p.a. w następujących miejscach:

1. Tablica ogłoszeń w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Rzeszowie.
2. Tablica ogłoszeń Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa Urzędu Miasta Rzeszowa, ul. Targowa 1 (II piętro – korytarz),
3. Tablica ogłoszeń Ratusz, Rynek 1 (parter – korytarz),
4. Tablica ogłoszeń zwyczajowo przyjęta w miejscu inwestycji.